

A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat sérti az EK 253. cikkében előírt indokolási kötelezettséget, mivel nem jelöli meg, hogy az intézkedés miért jelent egyértelmű előnyöket környezet számára. Ezenkívül azt kifogásolja, hogy a megtámadott határozat nem vizsgálja az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő eljárás keretében előterjesztett érveket, amelyek az eredeti határozatra vonatkoznak.

A felperes továbbá azzal érvel, hogy a megtámadott határozat egy olyan eredeti határozatra vonatkozik, amely semmis, mivel lényeges eljárási szabályokat sért.

A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság határozata, miszerint az intézkedés az EK-Szerződés 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján a közös piaccal összhangban áll, mivel egyértelmű előnyöket jelent a környezet számára, hiányos ténybeli megállapításokon alapul.

A felperes kifogásolja végül, hogy a megtámadott határozat objektíven igazolt ok nélkül hátrányosan kezeli a Bizottság által „hagyományos”-nak ítélt szigetelőanyagokat, többek között az ásványi szigetelőanyagokat, de a megújuló nyersanyagokból előállított olyan szigetelőanyagokat is, amelyek nem rendelkeznek a natureplus minőséget igazoló címkével. A felperes úgy véli, hogy a határozat ezért sérti az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, és következképpen a közösségi jog alapvető elveit.

Fernanda Ehrhardt-Avancini által az Európai Parlament ellen 2005. július 1-jén benyújtott kereset

(T-256/05. sz. ügy)

(2005/C 229/58)

(Az eljárás nyelve: francia)

Fernanda Ehrhardt-Avancini (lakóhelye: Luxembourg, képviseli: Georges Vandersanden, Laure Levi és Chiara Ronzi ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. július 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak azt a határozatát, amelyben megtagadta, hogy a felperesnek írják jóvá a szabadságából, majd díjazásából és nyugdíjából levont 207 óra 30 perc szabadságot;

2. ítéljen meg neki késedelmi kamatot;
3. kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A perbeli időben a felperes az Európai Parlament tisztviselője volt. A Parlament 2004. július 21-én levelet intézett hozzá, amelyben arról tájékoztatta, hogy 2004. május 28-a és július 11-e közötti betegszabadságából eredő távolléte miatt 207 óra 30 perc szabadságot levonnak éves szabadságából. A Parlament ezt a határozatot a személyzeti szabályzat 59. cikke alapján egy, a felperest érintő független orvosi vizsgálatot követően hozta meg, amely orvosi vélemény szerint a felperes már képes lett volna folytatni munkavégzését. A Parlament elutasította a felperes azon későbbi kérelmét is, amelyben a levont időtartam jóváírását kérte.

Keresetének alátámasztására a felperes a személyzeti szabályzat 59. cikkének és a Parlament belső szabályzatának megsértésére hivatkozik, mivel szerinte anélkül került sor a független orvosi vizsgálatra, hogy öt előzetesen egy ellenőrző orvos megvizsgálta volna. A felperes hivatkozik még az indokolási kötelezettség, a védekezéshez való jog, valamint a „*patere quam ipse legem fecisti*” elv megsértésére.

Eric Voigt által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. június 30-án benyújtott kereset

(T-258/05. sz. ügy)

(2005/C 229/59)

(Az eljárás nyelve: francia)

Eric Voigt (lakóhelye: Orange [Franciaország], képviseli: Bernard Autric ügyvéd) 2005. június 30-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. kötelezze az Európai Bizottságot a foglalkoztatási betegség elismerése iránti 2002. július 11-i kérelmének elfogadására;
2. kötelezze az Európai Bizottságot 2004. május 28-tól kezdődő kamatfizetésre;